

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil gerne sige til hr. Erlendsson, at det er svært at forberede en taktik med hensyn til en eventuel mulighed for udvidelse af en fiskerigrænse, som vil være i strid både med folkeretten og med EF-retten. Derfor har jeg sagt, som jeg har sagt, at jeg vil indtil videre tro, at England vil undlade at foretage en sådan handling.

Jeg er enig med hr. Maigaard i, at man naturligvis skal lade sig flytte af berettiget kritik, det vil jeg også til enhver tid være parat til. Samtidig vil jeg gerne sige, når hr. Maigaard ønsker en samlet politik for fiskeriet, at jeg tror ikke, man får en samlet fiskeripolitik ved et hjemmestrikket husflidsarbejde i den socialistiske gruppe. Det kræver den forberedelse, som foregår i den fiskerikommission, jeg har nedsat.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg vil bare sige til hr. Sigsgaard, at jeg tror, jeg kender mere til fiskerne og deres brug for invalidepension, end han gør, efter at jeg har haft 30 års virksomhed som læge i en fiskerby, Frederikshavn.

Men så kan jeg på den anden side give hr. Maigaard ret i, da han nu har givet mig ret på et enkelt punkt — jeg ville nu gøre det alligevel — at dette er en støtte til bankerne, og det ønsker vi heller ikke. De skal have lov til at tage den fulde risiko af de lån, de giver, og de skal ikke have støtte på den måde.

Endelig vil jeg sige til fiskeriministeren, at det kan være svært at forberede en taktik, men det kan være nyttigt, og erhvervene gør det, hvis de vil overleve. Det vil jeg også anbefale at fiskeriministeren gør, hvis han ønsker at gøre noget for fiskerierhvervet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om sikring af havekolonier [af Poul Dam m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XXXIII. Fremsat 19/11 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg er enig i den grundholdning, som forslaget er udtryk for. Jeg modtager derfor gerne en opfordring fra tinget til at overveje, hvorledes eksisterende havekolonier kan sikres mod nedlæggelse og oprettelse af nye havekolonier lettes.

På forhånd mener jeg ikke, at det vil nødvendiggøre et særligt lovforslag, men at en mere effektiv udnyttelse af den gældende planlægningslovgivning vil være tilstrækkelig.

I den redegørelse om landsplanlægning, som jeg gav tinget den 12. juni sidste år, berørte jeg forskellige sider af friluftslivets problemer. På baggrund af den positive holdning, som — efter at redegørelsen var blevet gentaget — kom til udtryk under debatten herom den 12. november, har vi i miljøministeriet påbegyndt en gennemgang af de vigtigste problemer omkring friluftslivet. Tanken med gennemgangen er at få en samlet fremstilling af de væsentligste af friluftslivets forhold, som vil kunne danne grundlag for det videre arbejde og for at vurdere, hvilke initiativer der er behov for. Vi vil søge at belyse de planlægningsmæssige og økonomiske spørgsmål, som rejser sig.

Jeg håber, at jeg i dette års redegørelse for landsplanlægningen kan tage en række af friluftslivets problemer op, ligesom jeg vil holde udvalget om fysisk planlægning orienteret om resultatet af arbejdet.

Kolonihaverne er et væsentligt led i de samlede fritidsaktiviteter, og problemerne med dem må derfor ses i sammenhæng med de øvrige problemer for friluftslivet.

I en årrække er der investeret meget store ressourcer i sommerhuse, medens andre ferie- og fritidsaktiviteter har stået i baggrunden. Alligevel er sommerhusene vel næppe grundlag for ferie og fritid for mere end 10-15 pct. af befolkningen. Derfor mener jeg, at